

Habent sua fata libelli

Tento překlad Gustafsonových Dějin švédské literatury má své osudy také ... Původně byl určen pro edici Dějiny světových literatur, kterou po léta vydávalo nakladatelství Odeon v Praze, a byl odevzdán do tisku na podzim roku 1975 po více než tříleté práci. K vydání však nedošlo z ideologických důvodů, jak se tehdy říkalo. Teprve v roce 1986 byly za spolupráce redaktora dr. Zbyňka Černíka zahájeny přípravy k publikování. Byla aktualizována bibliografie českých překladů ze švédštiny, provedeny korektury a kniha měla konečně vyjít. Po roce 1989 se však vydavatelství Odeon dostalo do finančních obtíží, redakce se rozpadla a Dějiny švédské literatury světlo světa nespátřily. V letech 1990–1997, tedy za nových poměrů, bylo znovu vyvíjeno úsilí o vydání publikace u šesti instancí, všechny ji však odmítly. Většinou z důvodů, které při znalosti české knižní produkce těchto let nutno označit za hodné pousmání. Okolnost, že podobná práce v naší mateřštině nikdy nevyšla, onomu úsilí váhy nedodala. Teprve v posledním, sedmém případě se podařilo Gustafsonovy Dějiny švédské literatury dovést k vydání hlavně díky doc. dr. Ivanu Seidlovi, proděkanu Filozofické fakulty MU, a ing. Vérostové ze studijního oddělení školy. Znamenalo to ovšem znovu doplnit bibliografii, nově číst korektury apod. Od odevzdání rukopisu mezitím uplynulo dvaadvacet let. Jestliže byl originál dokončen v roce 1963, vznikla tím pochopitelně vzhledem k současnosti časová mezera, během níž se ve švédské literatuře leccos událo. Kvality Gustafsonovy práce však zůstávají stejné a do počátku šedesátých let poskytuje stále spolehlivý obraz švédského písemnictví. Jejím kladem je též zařazení švédské literatury do širšího evropského kontextu. Překlad Gustafsonových Dějin švédské literatury je míněn jako učební materiál pro studenty skandinavistiky a jiné zájemce o tuto oblast evropské kultury.

Překladatel